

[Elisabeth Bruun Olesen]

skal være. Vi mener også, at Namibia skal være omfattet af loven.

Kofod-Svendsen (KrF):

Det er vigtigt at slå fast, at der er virkelig bred enighed i folketinget om at sige nej til apartheidsystemet. Jeg synes også, det er rigtigt, at Danmark siger fra og er parat til at bære byrder, men man må rigtignok spørge, hvad man mest hensigtsmæssigt kan gøre for at få afviklet dette afskyelige og fordømmelsesværdige styre. Er det, som et flertal her i folketinget har påpeget, det rigtigste at gøre? Det har man ikke leveret overbevisende argumentation og dokumentation for. Jeg har tidligere gjort mig til talsmand for, at målrettede sanktioner kombineret med den rette virksomhedspolitik bedre vil fremme den udvikling, som vi er inde i. Men jeg konstaterer, at der er dette flertal.

Jeg er glad for, at socialdemokratiets ordfører nu i anden omgang nævnte livsvigtige områder, f.eks. medicin og andet, hvor man vil være parat til undtagelsesbestemmelser. Jeg forstår det sådan, at man er parat til at drøfte, om de undtagelser, der er nævnt på side 2 i lovforslaget, eventuelt kan udvides, og det vil jeg meget gerne medvirke til en positiv drøftelse af i udvalget.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Ja, hr. Kofod-Svendsen, nu skal vi også passe på, at vi ikke overfortolker hinanden. Jeg sagde både i første og andet indlæg, at jeg ville være parat til at se på det i udvalgsarbejdet. Jeg har ikke med ét ord udtrykt mig om de stoffer, der er nævnt i forslaget. Skulle jeg give et tilsagn – hvad jeg egentlig ikke har meget lyst til – så vil jeg nærmere sige, at jeg vil være med til at forhandle, om et af de stoffer, der er nævnt i ministerens forslag, kan gå ud til fordel for livsvigtig medicin.

Poulsgaard (FP):

Forleden var jeg til et møde. En mand, der havde boet 20 år i Sydafrika, viste film dernedefra og fortalte lidt om forholdene. Når man har hørt ham, må man give hr. Bollmann ret i, at informationsniveauet her i folketinget lader meget tilbage at ønske.

Men nu står vi altså med det her lovforslag, som udenrigsministeren loyalt har lagt

frem. Ja, hvad skal den stakkels mand ellers gøre? Der var jo måske en anden ting at gøre. Man kunne simpelt hen gå af. Hvis man bliver ved at blive jaget rundt i manegen af den venstrefløj, der jo aldrig får nok, så synes jeg godt nok, det er ved at blive for sjovt, det her.

Den svenske regering, som er en socialdemokratisk regering, går jo ikke nær så vidt som vore blodtørstige socialdemokrater. Og hvis de ikke opfører sig ordentligt, så skal vi komme efter dem! Det hørte vi jo hr. Qvist Jørgensen sige heroppe.

Hvad er det, man skal støtte? Er det Winnie Mandela, man skal støtte? Jeg står her med Vendsyssel Tidende fra mandag den 14. april, hvor hun citeres for at sige: »Sammen hånd i hånd, med vore tændstikker og med vore halsbånd, skal vi frigøre dette land.« Halsbånd i den forbindelse er bildæk, der bliver overhældt med benzin og sat ild til. Det minder mig lidt om nazistmetoder, om ikke det, der er værre.

Vi har set det i de såkaldt frie lande dernede. Den bevægelse, man støtter i Sydafrika, har ingenting med den sydafrikanske befolknings ønsker at gøre. Man støtter en lille gruppe kommunister, og så snart de får magten, skal de andre nok få kærligheden at føle. Jeg synes, de er så naive, at det råber til himlene. De store grupper af sorte, der har skoen på og ved, hvor den trykker, tager man ingen hensyn til, men dem, der vil bruge halsbånd, skal vi frelse.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte regeringen i dette lovforslag. Det er et elendigt makværk, regeringen lægger frem. Regeringen skulle have været så meget mandfolk, at den havde nægtet at fremsætte det og så have taget et valg bl.a. også på dette spørgsmål.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er i den lidt usædvanlige situation, at jeg ikke føler trang til at takke det flertal, der har givet tilslutning til det lovforslag, jeg har fremsat. Jeg skal da ikke skjule, at det er uden glæde, jeg lægger lovforslaget frem, fordi lovforslaget efter regeringens opfattelse ikke udgør et seriøst bidrag til de bestræbelser, Danmark sammen med en række andre lande, især de andre nordiske lande, udfolder for apartheidsystemets afskaffelse.